

O se ne trezim odată la a doua înviere,
Când Arhangeli din buciim suflavor din răsputare,
Dar mă tem, că nici atuncea Cosma n'a avea de unde
Să plătească cu bani gata a Concordei dividende!

Prorocul Bileam.

Tisza cu Széll!

Căzu vântul cu turbare
Și se cufundă în mare,
Și Tisza se ridică
Și pe Széll îl imită.

Cum vinea Tisza turbure
Își uitase de Dunăre
Dar Dunărea înghiți
Pe nenea Tisza Piști.

Acum Tisza ca și Széll
Pot fluera-n cetinel:
Decât minister să fac
Mai bine mă culc și tac.

Dr. Vlad are cuvântul,
El, de-și ține jurământul
Croaște un minister
Mare cât ziua de eri.

Voivodul, Rusul și Mangra
Cu Vlad vor face isprava
Cât Dobra s'a minuna
De cele ce vor urma.

Peșta, cuibul jidovesc
Devine pur românesc,
Păcățan cu Telegraful
Își pun acolo conacul.

Gazeta va amuți,
Drapelul n'a mai clinti,

Calicul duhul și-a da
De a valma cu Unirea.

Ear ministerul lui Vlad
Pe Tribuna din Arad
O-a proclama Leibs-jurnal
Se nu mai facă craval.

Atunci se vezi fericire,
Ca aicea — nicăire,
Legile din Budapește
S'or croi pe românește.

Atunci Banffy va pleca
La Buri, colo-n Africa
Ear ministrul Fehérvári
Devine un lari-tari.

Locul lor îl va ținea
Rusul dela Șiria
Ear Muntean din Orăștie
Va face opoziție.

Széll cu Tisza de necaz
Și-or ascunde a lor obraz
În palme și s'or boci
Ca după Draga Sêrbii.

Ear poporul, prost din fine
Va cânta cu glăsuire:
„Schimbarea domnilor
Bucuria proștilor“!

Dr. Zeno.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petiț 12 fl. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Politicul cu sula-n straiță.

Orbul a nimerit Braila, și Telegraful Roman, meșterul politic cu sula-n straiță, grăuntele găinei oarbe.

Telegraful Roman, devenit îndată după moartea lui Șaguna organ autorizat al neputinței gr. or. din strada Măcelarilor, privind cu ochii învolbați de bucurie la alegerea deputatului Dr. Vlad dela Dobra, prin articolii sei de fond arată că-i orb.

Lucru natural!

Îndată ce marele Andreiu și-a închis ochii, Telegraful Roman a rămas orb; ba ce e și mai trist, nici nu vede!

Preste 30 de ani Telegraful Roman a clocit ouăle activității în speranța, că va scoate pui.

În asemenea speranță a clocit țiganul oul calului, numit bostan, în vârful dealului, ca să scoată parip. Și când bostanul lunecând din cuib s'a răstogolit sărind pe deal la vale, țiganul fuga după el să-l prindă, și să-l încalce anume că-i paripul așteptat.

Fuga țiganului pe deal la vale, fuge Telegraful Roman după deputatul Dobrei Dr. Vlad în credința, că

acesta-i paripul ieșit din oușle activității clocite de el.
Ba și mai și, reclamă paternitatea programului național
fără cap, cu care Dr. Vlad vrea să între în dietă.

Cine rîde acolo?

Dacă nu-i altul — serios rîde:

Calicul!

Coman Vântul,

alias

Szél Kálmán.

Vântul a murit; noi țigani
nu mai știm de frică!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Barabaș.

Mult ai bătut cu programul tău: „*Drept, lege
și dreptate*“ prin Ungaria a minciuna, pănăce iată
te-ai convins, că cu minciuna poți mânca de prânz,
dar de cină te pomenești cu picioru-n grindă!

La groapa ta Maghiarii-și șterg lacrimile de pe
frunte, naționalitățile din ceafă.

Dute-n pace, unde mutul și-a dus iapa!

Pănăcând ordinea de casă parlamentară, care
ți-a săpat groapa, nu se va schimba, parlamentul
Ungarii din palatul de 66 milioane coroane nu se
va deosebi de o cârciumă, în care fiecare betyar se
crede îndreptățit a da cu pumnul în masă, ca toate
sticlele să joace csardaș, toți cei-ce ție-ți vor urma
în sceonul presidial de egală soarte se vor bucura!

Calicul.

Scrisoarea ministrupreședintelui Szél cătră „Calicul“.

Budapeșta, 31 Maiu 1903.

Kedves „Calic“ barátom	Și om fără energie
Știind bine că ești om	Și lipsit de omenie.
Cu cap mare, plin de minte,	Eu, vezi bine-s supărat,
Eată-ți fac o rugăminte	Că doară sunt om de stat
În scris, căci nu pot din gură:	Și-s ministrupreședinte
Scoate-mă d'incurcătură	Id est: sunt cel mai cuminte
Că de nu, mă prăpădesc	Din toată Ungaria,
Ca un cântec bētrânesc	Nu-i așa, Măria ta?
De al lui Barbu lautarul	Spune-mi deci, ce sē știu face,
Starostele și cobzarul	Ca se am în dietă pace,
Cel vestit din România,	Și patria s'o salvez
Eată despre ce e vorba:	Și tot se maghiarizez
Deputații cei de azi	Ce-n Ungaria veștează
Mai că mă iau de grumaz	Oameni, vite, porci și varză,
De ce nu maghiarizez	Amploiați și hoți de codru,
Pe Slovaci cu ochii verzi,	Chiar și găini de-a fi modru?
Pe Sașii lungi în picioare	Dacă-mi dai un sfat cuminte
Pe Țigani — ce le zic cioare,	Atunci îți spun înainte
Pe Sērbii cu zarzavată	Că te fac de loc fișpan
Și pe Româneasca ceată!	În comitatul oltean
Eu le spun ce biată știu,	În patria lui Șerban,
Ei mă trimit în Sibiu	Ori de vrei în Dobrițin
În Ardeal, în balamuc,	Se nu mai duci dor de vin!
Și-mi zic prost și-mi zic năuc	

Szél.

Respunsul „Calicului“ la scrisoarea ministrupreședintelui Szél.

Sibiiu, 2 Iunie 1903.

Igen kedves Szél barátom
 Datu ți-ai acum de om
 Care cu 'nalta-i cultură,
 Te-a scoate d'incurcătură
 Dacă îl vei asculta
 Și bine seama-i băga,
 Ce e de făcut și cum
 Că nu-i glumă nici de cum?
 Ți-ai băgat sēcurea, bade,
 Într'un copac cum se cade,
 Deci de-i scoate-o, om vei fi,
 Dacă nu, te vei speti
 Ca și baronul Bamffy!
 Uite, eu aș aduna
 Colo în Buda-Peșta
 Sērbi, Slovaci, Sași, și Jidani
 Români, Țipseri și Țigani,
 Cari i-ași ști mai înfocați
 Activiști adeverați;
 Dintre ei m'aș nevoi
 Ciocan nu poate lipsi
 Nici vestitul Alexici
 Nici Gerguțul nost de-aici.
 Când ar fi grămadă toți
 Aș aduce patrioți
 Cu mustețe și cu pinteni
 Chiar atâta; apoi minteni
 Aș aduce o căldare
 Și-aș băga pe mic și mare
 Din ceata cea activistă
 Și din cea patriotistă

În căldare, și pe ea
 Aș pune o lespede grea
 De tuciu, și-apoi sub căldare
 Aș face un foc bun, mare,
 Ca la topit de metale.
 Și i-aș ferbe o sēptēmână
 Pân s'ar face o smântână,
 Ori mai bine-o alifie
 Scoasă din vitele vie.
 Din alifia asta
 La toți pasiviștii-aș da
 Câte-un strop cât o alună
 Și le-aș da povață bună
 Cu ea cizmele se-și ungă
 C'or avea viață lungă.
 Care, cizma cum și-ar unge
 Jūr un minut ar ajunge
 Din dușman, magiarofag
 Om cât se-l privești cu drag,
 S'ar face voinic copil
 Devotat magiarofil;
 Ba și cojocul de'și unge
 Prin minune el ajunge
 Limba maternă s'o uite
 Și se spună pe-ntrecute
 Cadentind tik terek tok
 Én magyar ember.vagyok!
 Numai ęsta e mijlocul
 Cu care-ți ajungi sorocul,
 Asta-i fermecătoria
 De salvat Ungaria!

Altă cale eu nu știu
 Cu toate că-s din Sibiu;
 Deci édes Szél barátom
 Nu poți zice că nu-s om,
 Care cu drag și cu dor
 Vrea se-ți stee-ntr'ajutor

Patria se o salvezi
 De Slovaci cu ochii verzi
 De Sași cu picioare lungi
 Și de Români în dungi.
 Deci primește al meu sfat
 Și fi binecuvântat!

Calicul.

Versuri cu musca pe căciulă.

Ori-cât ești de blăstemată
 Tot te-mbii de mecenată;
 Dar se ști, că nici-odată
 Din suflet cu răutate
 N'au ieșit fapte curate!

* * *

Dacă te-ai născut găină,
 Fă ouă și le clocește,
 C'asta e a ta destină;
 Las tu cocoșul se cânte,
 Nu-l lua pe dinainte —
 Când găina cântă-n casă,
 Cocoșul tace sub masă,
 Lumea râde la fereastă!

* * *

Decând ai ajuns domn mare,
 Pe supuși umbli călare,

Ear față d'ai tei stăpâni,
 Te tăvăli și-i lingi pe . . .
 [mâni!

* * *

Nu te supera cocoană,
 Că pe tini nu dau o zală;
 Când cei de tini sprijiniți
 Spun c'atâta nu meriți!

* * *

Ori-care 'nceput e greu
 A zis Voicu Paraleu,
 Și așa de prima-dată
 A furat num-un ileu!

* * *

Nistor, dascăl de elită,
 Învêța că-i mai cinstit
 Să porți haină învechită,
 Nouă nici-când pe credit!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule dela Sibiu
Du-te o leacă pe Jiu
C'acum Jiul tot e-n floare
Și pe poteci e recoare.

Jiul dacă l'ai ajuns
Dute tot pe el în sus
Du-te tu de-al tîu măgan
La Coroesceni-Vulcan.

C'acolo popa unit
Pataky cel mult vestit
Bine te va omeni
De-l ve-i ști bine suci
Pe sub sită, pe sub ciur,
Se nu se-nvêrte singur.

Hop! că Pataky vestitul
De când și a arătat tipul

P'acest loc, el tot despoaie
Pe poporeni ca pe-o oaie.

Câți Armëni și câți Țigani
Și câți cămători Jidani
Sunt pe Jiu și pe Târnavă,
Lângă el sunt numai pleavă.

Tunde, mulge și despoaie
Și e blând cum e o oaie,
Filerii-i scoate primarul,
C'așa cere Xinaxarul.

În Vulcan cu Ungurii
Bea pân la miezul nopții
Ear la prota la sinod
Bea pân deveni nărod.

Pe ăst popă mi-l sucește
Și așa îi chinește:
Hop, părinte, hop și hop
Pân va sta frunza pe plop!

Hop! mai încet cu păharul
Și mai des cu mătausul
Cântă mai multe stihoarne
De vrei se capeți corone!

Și nu te mai tângui
Când te duci a prohodi,
Ține ale cepucate
Nu sta tot pe despoiate
Că doară tu vezi în carte
Și știi c'a cele-s pecate!

Ori, fără tâng de nu poți
Eși din tagma de preoți
Și te bagă-ntre sfârnari
Ori colo-ntre cămătari!

Apoi Mărcuț nu te da,
Nu te da, nu te lăsa
Du-te la Oarda de jos
Și joacă mândru frumos.

Dar nu juca, Mărcuț, nu,
Numai singur ca mută,
Ia și pe popa cu tine
Că de-l joci îi pare bine.

Bine cam nu-i va părea
Când el zi și noapte bea
Până din George Cutean
Ai jura că-i un gligan.

Cu el joacă tu Marcule
Și zi: Nene Cuteanule
Când bei roagai pe toți sfinții
Se-ți păstreze-n gură dinții.

Să nu pați ca spre Crăciun
Când un crastavete bun
De dinți te-a fost dispensat
Cât țipa doamna din pat:
Popo, cu cini te-ai bătut
Dinții de ți i-ai pierdut?

Roagă popă pe toți sfinții
Se-ți păstreze-n gură dinții
De Springăr lipsă se n'ai
Că cu el dai tot de bai!

Și-apoi Mărcuț du-mi-te,
Du-mi-te, aruncă-te
Până colo la Bănat
Unde de mult n'ai umblat.

Acolo-n Totvărădia
Unde s'o-ncuibat beția
Se te duci și se întrebi
Cine-s fruntașii la trebi?

Patru fruntași vei afla,
Oameni de pănura ta,
Cu tuspătru poți juca
Până-n șanț s'or îmburda.

Primul e însuși preutul
Anume Ioachim Turcul,
El e Turcșii și creștin
Că stă-n harem și bea vin.

El prin purtările lui
Dă pilde poporului
Se bee vin și rachie
Și se-și țină mândre o mie.

Al doilea e dascălul
Id est Aurel Micul
Alt cum om de omenie
Dar Xantippa-i e soție.

Asta dă pilde prea bune
Toamna la cules de prune
Când stă pân noaptea târziu
La prune de fiert rachiu.

Al treilea e George Dan
Notareșul veteran

Care par'c'ar fi sultan
Atâtea face la han.

Numai trei drăguțe are,
Dar bea vinars de căldare
Până sluga de abia-l urcă
În trăsura să se ducă.

Țeran e al patrulea
Care ține și crișma,
El face geșeft din toate
Și pe toți mi-i roade-roade.

Pe ești patru Marcule
Joacă-i bine, puiule
Să le sară sdremțele
În toate lăturile.

Și jucând tu strigă-le:
Voi trifoi în patru foi
Ce v'ați încuibat la noi
Nu ne duceți în năroi!

Nu dați numai pilde rele
Pilde de hîde greșele
La norod, că vi-ți da samă
La podul cel de aramă!

Dați și câte-o pildă bună
Nu stați la rachiu de prună,
Zi și noapte, că odată
V'a veni dreapta resplată!

În deosebi popa Turcu
Negreșit lase-și năravu
Ori lase popia-n brumă
Că va plânge mai pe urmă.

Prorocul Bileam despre întâmplările din luna lui Iulie.

1 Iulie.

Tribuna Poporului cântă: „Deșteaptăte române!”

2 Iulie.

Cântecul străbătând până-n regiunea îngropaților
în cintirimul din Seheii Brașovului, Andreiu Murășan,
îndignat, se întoarce-n groapă!

3 Iulie.

Dr. Radu, episcopul Orăzii mari, sfințește pe Mangra
de episcop „*in partibus infidelium!*”

4 Iulie.

Măglaș își face cruce zicând: „Doamne iartă pe Dr. Radu, că nu știe în ce-și bagă darul de sus“, și protestează la curia papală!

5 Iulie.

Un călugăr primește la espoziția vitelor de prăsilă din Jași primul premiu!

6 Iulie.

Ovreeii din Rusia se pregătesc pentru emigrare, și dechiară Ungarii, care n'are armată națională, războiu!

7 Iulie.

Kulturegyletul din Cluj își mută reședința în București, unde Maghiarii, rasa domnitoare a Ungarii, se mișcă mai liber decât în Budapalestina, și-și pot mânca papricașul național nepregătit cu usturoiu!

8 Iulie.

Bulgaria organizează o legiune de lăcuste asiatice pentru gonirea Turcilor din Europa, și stabilirea păcii în Peninsula Balcanică!

9 Iulie.

Să constatăm, că din tipografia marelui Andreiu sute de evanghelii s'au furat, dar din membrii comisiunii acelei tipografii în 30 de ani, afară de Sf. Haralampie, alt hoț nu s'a aflat, care să fure batăr pe unul!

10 Iulie.

Pentru consumarea vixului, ce în măgazinele sale păstrează, „*Concordia societate comercială pe furtișaguri*“ deschide pe treptele statuei Sfântului Nepomuc din piața Sibiului o filială, în care cipici, ghetete, cisme, călțuni și opinci, prelângă o plată moderată se vicsuesc oglindă. Încălțăminte de acționarii Concordii ajunși a umbla des-

culți, se vicsuește gratuit sub conducerea unui delegat al consiliului de administrațiune!

11 Iulie.

Un ginere meditând asupra legendei despre întrarea lui Daniil în groapa leilor îl fericește, că între lei n'a fost și soacrăsa!

12 Iulie.

Szél, depunând postul său de ministru-președinte al Ungarii, se face traficant de tutun în strada Șandor!

13 Iulie.

Dr. Vlaicu se înscrie membru activ în societatea regnicolară pentru nobilitarea moralității — Országos erkölcs-nemesítő egyesület — din Budapeșta!

14 Iulie.

Oare-cine la 8 zile după ce s'a însurat află, că soacrăsa e de genul bărbătesc, și socruso poartă fuste!

15 Iulie.

Krizsan Gábor, odinoară Gavrilă Crișian — dirigentul școalei de stat din Bran — născut gr. cat. botezat reformat, de present cantor catolic, se supune tăierii împrejur!

16 Iulie.

În orașul A. doi tineri la 14 zile, după ce popa le cântase „Isaiatântuște“, întră în starea de: „Ex lex“!

17 Iulie.

Două fete, a căror mamă pretinde a se mărita înaintea lor, competează după un post onorific într-un cabinet de anticități!

18 Iulie.

Hamsea, în vârful riunelor episcopiei sperate, compune plângerile prorocului Eremia în formă de cuplet!

19 Iulie.

Un Ovreiu cu numele de 5 pițule „Árpád Kővári“, dup'o viețuire de 30 ani ca maghiar curat bancrotând părăsește Ungaria, trece în România, și continuă tragerea pe sfoară a proștilor sub numele Aron Răiosenștein!

20 Iulie.

În urma unei vieți neregulate, și a nutrimentului nenatural din politica activității, Telegraful Roman cade în boala apei, și se umflă cimpoi!

21 Iulie.

Unflătura Telegrafului Roman continuă a se mări!

22 Iulie.

Comisiunea tipografii archidieceșane, ca for administrativ al Telegrafului Roman, consultează pe Dr Beu!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

23 Iulie.

Dr. Beu, făcând diagnosa, dă comisiunei tipografiei archidieceșane sfatul să depărteze coperișul palatului archidieceșan, în care Telegraful Roman se tipărește, pentru-că, dacă unflătura continuă a se mări, păreții palatului se surpă, și coperișul eo ipso cade jos!

24 Iulie.

Membrul în comisiunea tipografii archidieceșane I—A. de Preda, ca vechiu calaborator al Telegrafului Roman, cunoscând natura, e contra depărtării coperișului palatului archidieceșan, și propune conchiemarea unui consiliu de veterinari!

25 Iulie.

Propunerea lui I—A. de Preda, sprijinită de P. Cosma, care sub Miron 25 de ani a mânjit coloanele Telegrafului Roman, și a contribuit, ca acest ziar să

pape cel puțin 200.000 coroane din averea marelui Andreiu, se primește!

26 Iulie.

Un consiliu de 3 veterinari se conchiamă. Acesta hotărăște momentana operațiune a unflăturii Telegrafului Roman. Operațiunea se efectuește prin un fer de plug înfipt în burta unflată a Telegrafului Roman cu succes, dar în apa ce curge din burta lui, toți membrii comisiunii tipografii archidiececane, cari nu știu înota, se îneacă!

27 Iulie.

Popa Simedria doarme noaptea ce desparte Sâmbătă de Duminecă Mucenicului Panteleimon în Mestacăn pe masa cârciumarului Cipeș fără perină, dimineața pomeninduse treaz ca o găină beată merge la biserică și, unde tipicul prescrie la slujbă „Doamne miluește“, el cântă consecvent „Amin“!

28 Iulie.

Reuniunea *română* de cântări din Sibiiu dă un splendid concert *nemțesc*!

29 Iulie.

Pentru motivul, că camerile României nu votează ștergerea articolului 7 din constituțiune, Tache Ionescu d'odată cu Ovreeii din Jași emigrează în Argentina!

30 Iulie.

Geniul Românismului îi poștește drum bun pe unde nu-i noroiu!

31 Iulie.

Medicii prescriu unui popă militar din Sibiiu cura de struguri tescuiți acum trei ani cu borviz!

Urzică Scandalografescu.

Politica nu-i știință exactă. De aceea în politică nu-i posibil a opera cu siguranță matematică. Cei-ce fac politică singur la un rezultat pot calcula cu siguranță: La ruina propriului lor caracter.

Asta pentru motivul, că politica în prima linie e o știință practică, care nu se leagă de forme, de nume, și de teorii, ci țintește la rezultate pipăibile prin tragerea pe sfoară a deaproapelui.

Dr. Vlad, om practic cum se arată că e, la primul său pas politic a tăiat capul dogmei naționale decretate de sinodul ecumenic din 1881 dela Sibiiu, și cu restul dogmei vrea să între în parlamentul țerei ca să-și mântue națiunea.

Care va să zică — cum zicea Slavici când își da silința să defineze „nimica“ — Dr. Vlad, deja la primul său pas poate scrie în contul activelor sale politice tragerea pe sfoară a istoriei noastre politice dela conferința

națională din Mercurea până la alegerea ultimului deputat în cercul electoral al Dobrei.

Fiva Dr. Vlad în stare a opera în parlamentul țerei cu asemenea rezultate practice? — asta d'ocamdată rămâne o întrebare, la care nici prostul proverbial nu poate da răspuns.

Pentru mine e destul, că Dr. Vlad intră în parlamentul țerei cu program național, apoi fie acesta și fără cap.

Știu bine, că o rîndunică nu face primăvara. Rîndunica Dr. Vlad încă n'o va face.

Atâta însă se facă Dr. Vlad: Să arete cioarelor noastre pretinse naționale din parlamentul țerei, că chie-marea unui deputat nu stă singur din împlântarea cio-rului în hoitul bugetului parlamentar, și eu sum mulțumit.

Eu nu fac politică. Mie-mi place însă să rîd de cei-ce fac politică.

Cu toate este am și eu o părerere politică națională.

Asta e:

Dacă cineva se încearcă ați dovedi rezultate național-politice din pasivitatea noastră de 35 de ani — zi-i min-cinosule; ear celui ce azi îți promite mântuirea națională prin politica activității, la ala, pe răspunderea mea, mută-i c'o palmă fălcile în ceafă!

Stan Pătitul.

Să vă povestesc un Roman original furustuit.

Era Sâmbătă sara, o sară frumoasă din sările de Maiu. Soarele a fost apus de mulțișor; iar Luna rămasese sus departe în urma lui, ca cum ar pândi se vadă, că cei de pe pământ care unde se așază. Gândaci bornăiau și se isbeu de sălci în razele cele slabe ale lunei; iar de altă parte broaștele par că cine știe la ce nuntă și veselie mare se aflau, cântau ca niște coriști beți.

În aceia vreme la casa lui badea Iosif Cucudel alias Sclipea din Hoheresci era multă voe bună.

Și avea motive de a fi, căci în aceia zi își botezase copilul de babă, și își facusă și feștania de 40 de zile cu nopți cu tot, dela dobândirea puradăului său.

Era sêrac badea Sclipea, dar la treburi de acestea făcea ce putea, și totdeauna învita pe cei mai de valoare pretini ai sei. Astfeliu și de astădată a învitat pe moașa Prăslă, pe vecinasa Budihală, care știa pregati toate mâncările, între cari mămăligă rece, sălată din brusturi, aluaturi cu rădiche friptă în petroleu, etc. etc. Afară de acestea a fost pretinul său Tuleu, nașasa Fereguța și popa Spulber, care a contribuit și el cu ce a putut ca feștania să fie cât mai lungă.

Toți erau cu voe bună la aceia masa, însă mai cu voe bună era celibul Spulber și lelea Corasta soția lui badea Cucudel.

Aceasta de evlavioasă și credincioasă poporană ce era nu își mai putea lua ochii de pe sfinția sa Spulber și viceversa. Amândoi dar se simțau foarte bine mai virtos vèzind că badea Sclipe era Noe în momentul când a simțit tăria vinului.

Dela un timp toți se depărtară chiar și celibul Spulber, numai lelea Budihală rămase ca se o petreacă nana Corasta până acasă.

Re'ntorcënduse cu graba lelea Corasta, voi ca de obicei să între în pivniță, unde credea că o așteapta cineva; dar întra dacă poți: ușa adecă era încuiată cu zar și lăcat.

Cel din pivniță n'a cutezat să întrebe cine e pe la ușă; de asemenea nici lelea Corasta n'a cutezat să întrebe pe badea Cucudel soțul ei, ca cine și pentru ce a încuiat ușa pivniței.

În ziua următoare, carea era Duminecă, intraseră la biserica cea mare; dar la biserica lui Spulber nici gând nu aveau se tragă clopotele, nu căci pe popa nu aveau de unde îl lua, de și găzdărițele sale atât Amalia Gadina cât și Burtucan, la fost căutat pe la toate cvar-tirele din sat, pe unde știa că se adapostește în timpuri de grea încercare.

Badea Sclipe—Cucudel sta și el pe gânduri se dea drumul celui din pivniță, ori s'e'l mai canonească.

În urmă luându'și băgăul în dinți și toporul pe mână, merse și deschise pivnița, dar ia drace popă dacă ai de unde. Se mai uita odată prin toate unghetele, dar popă ca-n palmă. Sămne, cumcă a fost în pivnița erau Și acesta a constatat badea Sclipe cu cele două simțiri: mirosul și vëzul.

În urmă mai constată, că la butea cea mare a criș-marului Kriványi, carea era golă, ia pus cineva ușa, dar fără s'e'i pună și prinsoarea sau lemnul, cu care se trage ușa la loc.

Badea Cucudel înțelese tot, și îndată luând lemnul ușei îl puse la loc, bătându-l bine cu toporul.

Eșind din pivniță, încue de nou ușa și nu se opri până la crișmarul Kriványi, provocându-l se'și ducă butea din pivnița lui.

Acesta și dispuse se i-se ducă butea acasă. Pe când mergeau oameni dela biserică, vre-o câțiva bețivi descărcau de pe car butea în curtea lui Kriványi.

După prânz Kriványi vrând se constate dacă butea a stat bine în pivnița lui Cucudel, s'a dus și a pus nasul la vrană; dar îndată era se'și verse mațele de parfumul ce eșa din bute.

Ștergându-și nasul de drojdiile ce le-au luat dela vrană, a chemat pe dama făgădăriță, ce avea un miros și nas premiat dela espoșiția de nasuri din Cocostârcești,

ca se constate și dânsă, ca ce feliu de miros ese din bute. Aceasta vîrîndu'și nasul în vrană a constatat, că butea amiroase a om bolnav, (sau găinaț de cocoș botezat).

— Trebe se o opărim bine și se'i dăm piatră, zise dama Părpariță, adecă făgădăriță.

— Puneți dară apă pe foc să fearbă, și până ferbe apa, aducețimi o lumină de ceară ca se mă uit în ea, că de va fi înflorită rău, se-o desfund ca se-o opărim și spălăm cum se cade.

Când întroduse lumina pe locul cepului în bute și privi pe vrană, încremeni de spaimă: nu știa adecă că e om ori deavol în bute.

Mai rostogolind butea, abia a aflat că e popa Spulber în bute.

— Bine că lam prins și pe acesta, își zise Kriványi în sine.

Kriványi adecă era însărcinat de Ciclopul comitatului, se câștîge voturi din Hoheresci pentru reușita unui jidan de notariu în Hoheresci.

Prinzând pe Spulber în bute, nu la lăsat până na subscriso pleniputență, cu care în numele său pandorul Dospit a votat pentru jidan la alegere de notariu, împreună cu ceilalți prăpădiți și lingăi bețivi, cari au votat pentru bătură.

Astfelu cu votul celui din bute a reușit jidanul notariu în Hoheresci.

De atunci lelea Corastă și badea Iosif Cucudel trăește în încordată discordie cu toate pretesele, găzdărițele și poporenele cele credincioase ale celibului popa Spulber; iar ciclopul comitatului și'a porlogit ochiul în fața meritelor (?) „modelului“ de popă Spulber.

Cocoana Gurădulce.

Și decând căsătoria civilă s'a introdus în Ungaria, fetele noastre totuși preferă căsătoria militară. Căț!

Preferința asta deși nu-i naturală se esplică ușor. Ea basează pe zisa: „Hainele fac pe om“! Căț!

Dar nici de om nu-i lipsă. Îmbrăcați o mătură în haine de husar, și toate fetele din Brașov în mătură se amorisează. Căț!

Tot așa fetele din Sibiiu. Estea însă, în urma mărimii garnisoanei din localitate, au o creștere cătano-cosmopolită: Se amorisează într'o forma, și cu rari excepțiuni, în husari, tunari, vânători, furveseri, strelitari, honvezi, și chiar în păpușile îmbrăcate în haine cătânești din galantarele croitorilor militari. Căț!

În Braşov ca şi-n Sibiiu şi-n alte localităţi cu mari garnisoane, fetele noastre aparţinătoare elitei preferă ofiţerii din generalstab, doar chiar şi pentru motivul, că aceştia fac cele mai grase datorii. Cât!

E şi o însuşire particulară a așa numitei noastre elite din Braşov, Sibiiu, şi din alte localităţi aşi asigura în public prin o suită militară o valoare, de care avisată la sine nici-când nu s'ar bucura. Cât!

Singur în Blaj, unde afară de pandurii poliţiei altă garnisoană nui, elita română, ca se-şi întregească puţina valoare proprie, se aliază cu calibii. Cât!

Eu am văzut în Sibiiu, în Braşov, şi-n alte localităţi, nunumai fete lipsite de judecată matură, dar şi părinţi cu vederi mai scurte decât nasul considerându-se pe sine ridicaţi în opiniunea publică prin ataşare militară. Cât!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

N'am nimica contra. Ba ţin, că orişicine se poate considera cinstit în societate cinstită militară. Dacă însă părinţi, cari altă cauţiune decât prostia în care şi-au crescut fetele conced acestora cu oare-care fală apropierea de ofiţeri, cari fără cauţiune în bani grei nu pot încheia cu fetele lor căsătorie, aceia în ochii mei sunt nişte mocani, cari îşi dau aerul, că ştiu ce-i şofranul. Cât!

În zilele trecute, învitată fiind la jurfixul cocoanei Generalstab, mi s'a dat ocasiunea să aflu o grămadă de relaţiuni strategice între militari, jos dela tenente până sus la general, cu fete din societatea noastră. Cât!

Aşa se lăuda cocoana Gurăspartă zicând: Fata mea într'o săptămână se putea mărita după trei tenenţi, unul dela tren, altul dela streliţi, şi al treilea dela honvezi, dar nu i-a plăcut decât honvedul, ear eu naţionalistă cum toată lumea me cunoaşte, ca să nu mi se zică, că ţin cu Ungurii, n'am voit s'o dau. Cât!

— Da Măria mea — continuă cocoana Pătrântaş — nu putea lua d'odată doi capitani dela tunari, dacă nu-i transfera la alt regiment? Cât!

— Pe mine — adăogă cocoana Tărîţelea — nu m'a rugat maiorul Rabdăncet¹⁾ în genunchi să-i dau pe Singhilina mea? Cât!

— Ei — zice cocoana Ingânfescu — pe Eleonora mea n'a ceruto un general²⁾?

Pentru un tenente, de cari s'a îmbiat să ia fata cocoanei Gurăspartă, cu chiu cu vai înciripam și eu cauțiunea, dar pentru un general³⁾ — vă spun drept — n'am avut de unde⁴⁾. Cât!

Așa se îmbulziau la jurfixul cocoanei Generalstab militarii dela tenente până la general să ne ferească fetele. Eu însă cunosc numai casuri, în cari fete cu ambițiuni strategice s'au fericit singur prin nunte încheiate cu militari înainte de orpêt! Cât!

Apoi, lucru natural, civilii se feresc de fetele cu aspirațiuni de căsătorie militară ca de ciună. Cât!

Și ce are să se întâmple? . . . Din fetele noastre va. să prăsim cutimpul o droae de prescurarițe!

Mițuluc!

¹⁾ Rubicek.

²⁾ Dela profundărie.

³⁾ Cocoano! Generalii se-nsoară fără cauțiune.

⁴⁾ Ba nici pentru-n cranfuțer!

Culegătorul.

Culegătorul.

Culegătorul.

Culegătorul.

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Sunt femei acăror necredință cătră bărbat e un
articlu de modă!

* * *

Programul partidului nostru național-politic așteaptă,
asemenea bolnavului din scriptură, după omul, care să-l
arunce în lacul Viftezdei!

* * *

La tristă stare a ajuns comitetul, care caută o na-
țiune, pentru ca să se poată numi național!

* * *

Nime nu poate calcula cât de bătrână trebuie să
fie o femeă, ca să nu se considere tineră!

* * *

Un ac cu gămălie are mai multă minte-n cap decât
toți ceice prin politica activității așteaptă azi mântuirea
noastră națională!

Cocoană gospodină.

Cocoana: Chivo!

Bucătăreasa: Poftește cocoano!

Cocoana: Eu plec la preumblare — tu gătește de cină!

Bucătăreasa: Ce pofțiți să gătesc?

Cocoana: De — fă o friptură de cocoș!

Bucătăreasa: Dar n'avem nici un cocoș cocoano!

Cocoana: Ei așa!.... atunci taie cocoșul, și fă ciulama!

Sinodalia.

În ce privește încrederea alegătorilor, aproape toți deputații sinoadelor noastre pot considera credenționalul, prin cari-și dovedesc alegerea, de cartea, în care rácii țiganului odinioară s'au aflat!

* * *

Cosma, când vorbește în sinod, se înfătoșază tot așa de nevinovat că și acea trestie nefericită, căreia vântul i-a stors odinioară memorabilele cuvinte: Regele Midas are urechi de măgar!

* * *

Din cuvântările sale în sinod se vede, că nici un deputat n'a făcut atari progrese în a flămânzi după glorie, ca I. A. de Preda!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

Cei mai însemnați vorbitori în sinoadele din estan au fost fără îndoială cei-ce, în tot decursul debaterilor au tăcut, după încheierea sinodului și-au evitat primirea diurnelor, și au plecat către casă cu filosoful „Sitacuisses!“

* * *

Cele mai scurte vorbiri au ținut acei deputați sinodali, cari până-ce alții au vorbit, ei, în brațele lui Morfeus, au căscat!

* * *

Măzere aruncată în părete vor remânea și conclusele sinoadelor din estan, prin cari și-au însărcinat consistoarele, pentru-că aceste tot nu *fată!*

D-lui N. în S.: Las să răsufle opiniunea publică asupra faptei ce-mi comunică. Eu n'o cred. Apoi cu fiscalul bucuros nu me joc carambol.

Corespondentului din loc: Lunga paralelă între Vichi și Partenie, pentru care mii îmi lipsește spațiul, cuprinde mult adevăr dar nici un haz.

Corespondentului din B.: Mândria îngânfată e însușirea capetelor goale. Pe ce poate fi Nicuș mândru nu-mi spui. Doar nu l-a pune dracul se-și baseze mândria pe meritele tatăso, care toată viața sa a fost șeful turmei de porci în satul, în care el s'a născut.

D-lui D. în O.: Recunosc și eu, că crâșnicul ocupă un însemnat rang în hierarhia biserecească, dar pentru-că nu știe sufla în cădelniță, nu merită să me ucup de el. Cumpărații niște foi.